

אלגוריתם ה- שבר

גיליון מס' 793

**בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וימלכ'ת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"**

אחראי מערכת

רב אברהם טרייקי

פרק ה' – פרשת השבוע

הרב עוזיאל אדרי עורך

דבר רב העיר שליט"א

האור שבחושך

ויהי בבקר ותפנעם רוזה... ויספר פרעה להם את חלמו וain פותר אותם לפְרָעָה (בראשית טא, ח)
וain פוטר אותם לפְרָעָה: פותרים היז אוחם, אבל לא לפְרָעָה,
שלא היה שומע קולן נכנס באחוניו ולא היה לו קורת רוח בפתרותם,
שהיז אומרים שבע בנות אתה מולדך – שבע בנות אתה קובר. (רש"ג)

החרטומלים אכן פתרו את חלום פרעה, אך פתרונם לא עירב לאוזנו. לעומת זאת פתרונות של יוסף מכאן בעינו כל כך עד כי 'ו'יטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו', ולא עד אלא שהכהתו בתואר 'איש אשר רוח אלוהים בו' (בראשית מא, ל-לח). וצריך להבין, מהו בין פתרון החרטומלים – לפתרונו של יוסף. שכן מה לי אם שבע הפתורות השמנאות ממרומות על 'שבע בנות' שנתקבה, או שהן מדרומות על 'שבע שנים שובלעו' שבנות הרעב, הרי משמעות אחת לשני הפתרונים. ברם לכשנთבתן נראה, שפתרון החרטומלים מלמד על הכהודה וחידלון – 'קבורת הבנות', ואילו בחלום פרעה הפתורות לא נכחדו אלא רק נבלעו' והיינו שהן קיימות אך אין נראות, ורקן לא קיבל את פתרונם. מה שайнן כן בפתרון יוסף הרומו על שבע שנים שובלעו, אשר אמגנם נבלעו בשות הרעב אך עדין נותרו קיימים אלא שנשכחו ממחמת כובד הרעב – 'ולא ידע השבע'! וכן הראה יראה, שם בשות הרעב היה מזון בשפע סול, שנאמר 'יעבור בר כחול הים' (בראשית מא, טט). אלא שבעיני המון העם, לא נודעה הברכה מפני שנבלעה בחורפת הרעב. ורק איש חכם ונבון אשר חזה אלוהים בו – כיוסף הצדיק, יוכל לדאות את ברכת ה' גם בערפל הארץוף את ימי הרעב הקשים. זאת זאת הבק פרעה הישב, ועל כן הכתיה בתואר 'איש אשר רוח אלוהים וכו'. זהה עומר דברי המודח (בראשית ובה פס, א): 'ויהי מזמן שנתיים ימים – קץ שם לחושך', רצתה לומר שיזוש גילה את האור מתוך החושך, והבן.

ולא יש את נפשך לדעת עד כמה כל תלאותיו של יוסף לא עשו בו שום רושם כלל, צא ולמד לדברי ריש' על הכתוב 'והנה עיניכם רואות ועיני אח' בנימיין כי פי המדבר אליכם' (בראשית טה, יא), ופי ריש': השווה את כלם יחד, לומר שכשם שאין לך שנהה על בנימיין אחיך שהרי לא היה במכירתי, כך אין בלבך שנהה עליכם', עכ'ל. ומקור דבריו מדברי הגמ' (טניליה טט, ב), עי'ש. הנה כי בן יוסף לא ראה כל דבר רע במכירתו עד אשר אהב את אחיו בדיק כשם שאהב את אחיו בנימיין – שלא היה כלל במכירתו! **ומכלא**ן בין גודל התוכחה שהוכיח הקב"ה את יעקב אבינו ע"ה האודות מכירתי יוסף. שכן שנית במדרש (בראשית רבה צא) עה פ' למה אמר יעקב וודבר ישראל נסתרה דרכו מה', ח'ל: 'מיון שאמר יעקב למה הרעותם לhnגנד לאייש העד לכם את, אמר הקב"ה אני עסוק להמליך את בנו במצרים והוא אומר למתה הרעותם', עכ'ל

ולודע שהקללה הפסולה ביחס לח' האדם, היא כשיטה עניינית מוראות טוב נס בימי חזך וצלמות. מקרא מפורסם הוא בתורה (וברכות כה, כח) 'יככה ה' בשגעון וביעורון ובחמהון לבב', ופי' רשי' אוטם הלב'. היצה לומר שהיעורון האמור בסagan, איתן מפני שמנתק הוא מן האור כדיior המתהלך באפילה, אלא מכוון בשגעון ובחמהון הלב – האוטם עיניך מלראות את האור מתוך החושך. באממת אומלל הוא עד למזוזה, האדם הנלכד במערבות גלי חיים הנעותים הפוקדים אותו בימי חייו, מפני שהוא חסר ארגזים ואין בכוחו לעשות מואנה להצלת נפשו מציללה, אין סופית במשמעות

דבר העורך

מאלדים את העולם

כתב ח'בן לאשרוי: בחג חנוכה יורדים מעולם גבואה ועליוון 'הכתר' כוח נשגב של ניסים ונופלאות, וזה מרווחו בפרשת מקץ, 'ותעתש הארץ בשבע שני' השובע ל^קמצאים', "ותעתש" מלשון עשייה, "נעשה" בעולם אוור גודל ונורא, "הארץ" מלשון רצון, שמעורר את האדם באש קודש לעשות "רצון" קונו, "שבע" מעלת נרות חנוכה כהדלקת שבע קני המנורה שבמקדש, "שני" גימטריה הספירה מלשון אבן המAIRה ספריר שבחנוכה מאיר העולם באור השכינה ה^ק', ונשפע "השבע" ושפע רב ב�性יות על כל העולם, "ל^קמצאים" מלשון ניקוד 'קמץ' שהוא כנגד עולם 'הכתר', שמי' ה'הכתר' נמשך עליינו בחנוכה ניסים ונופלאות מעל הטבע להינצל מאויבים, ולהתברך בכל הברכות והישועות.

כונת רוחן ורוחן

הרברט אדרי

רב המלון הרפואי "סורוקה"

וק"ק 'שבטי ישראל' שכונה יא' באדר שבע

לוח זמנים שבועי

זמן הדלקת הנרות

פרק חמוץ: ספרות בשורות

רוי יתומתי

רשותם בושבה;

47:12 *כוננות השבעה:*

המשמעות הדבר רב העיר במדור "אורות הבשורות"

אודות הנסיבות

הימים כעופרת בימים אדירים. ברם 'איש אשר רוח אלוהים בו', ידוע להגביה את דרכיו מעל פני הרים ולשרוד בכל המצבים, בבחינת 'משבריך ומוליך על עבורי' (תהלים מב, ח). שכן הוא הניע להכרה שאמנים אדירים משבריים, אך אדריכליים ה"י! (תהלים צג, ד).

ובזה יבין מה שהעירו מחלוקת המפרשים, מדוע מכת 'חושך' שהיתה במצרים היא המכיה התשיעית הסמוכה למכיה בכורות, והרי בדרך כלל המכיה באות מן הקל אל הכבד, וכי היישבה בחושך קשה יותר מאשר מכיה 'דם' או לשם כטרף בידי חיות רעות וכו'. ברם יועין בדברי רש"י עה"פ (שמות ז, נג) 'ולא קומו איש מתחתתו שלשת ימים', ח"ל 'מי שהיה ישב לא יכול לעמוד, והעומד אינו יכול לשבת,ומי שהיה וובץ אינו יכול לעמוד'. ולבי אומר לי, שכונת רש"י, בסה לرمוז, שעקב המכיה הקשות שניחתו עליהם עד עתה, הוכו בתחוםה תחתמונו לבב עד כדי חוסר אוניס מוחלט – של' מי שהיה ישב לא יכול לעמוד' וכו'. ואכן מזב עגום זה, הוא המכיה הקשה ביותר שניחתה עליהם עד כה, ומכאן דרכם סלולה רק בכיוון אחד – אובדן וחידול 'מכיה בכורות'!
וכך הוא בכל עניין העולם, שברכנת ה' מרוחפת על האדם בכל עת ובכל שעה, כאמור 'כל מען דבעד רחמנא לטב עבד', אלא שפעמים הברכה נבלעת בערפל הזמן ומצוות העתים עד שאינה ניכרת בעיני האדם. ומכאן מבחנו של האדם המא愧 אשר 'روح אלהים בו', לגלות מתוך החושך את האור שהשנחו יתברך, עד להרגנה העלינה של' כסם שחיבר אדם לבך על התובה – כך חייב הוא לבך על הרעה', באותה מידה ממש!
ובמלוא מופלאים הם בזה דברי בעל הנתקבות (הקדמה לפירושו על מנילה אשחר), אשר חידש שאין שם מצוי להשתכר בפורים, ומ"ש בוגם' (מנילה ז, ב): 'אמר רבא מיחיב איןש לְסֹומֵ בְּפּוּרִיא', היינו שחיבר אדם לשם בפורים על שנחעלנו להרגה של קבלת תורה מרצון בשל הדבקות בקב"ה. ומ"ש 'עד שלא יודע בן ארור המן לברך מרדכי', היינו שצעריך האדם לשמנוח כל כך בחסדי השם' ת עליון, עד שאינו רואה שם עניין לקלל את המן ואדרבה צריך להגניו להרגה שיאמר 'ברוך המן', שכן המן היה הסיבה והגroots לכל הטוב שזכה בעקבות טירותין, ע"ש. והדברים מדברים بعد עצם.

ומכל דברים אמורים, נמזה גם המפתח להגעה לדרגת 'איש אשר רוח אלוהים בו' הרואה את האור מתוך החשיכה. שכן כבר הורו רבתינו בתלמוד (סנהדרין צח, ב) 'מה יעשה אדם וינצל מוחבלו של מישיח, יעסוק בתורה ובגמilot חסדים', ע"ש. מפני שהה תורה עצמה נקראת 'אמת' שנאמר 'אמת קנה ואל תרמכור', וכן נקראת 'אור' שנאמר (משל ו, כנ) 'כי נר מצה ותורה אור', ואם כן אין לך דבר בעולם אשר יכול לגלוות את האור מתוך החושך, כמו התורה.

הרב יהודה דרשי

תרבנות והמודעה הדתית בארץ ישראל
编辑部和犹太新闻在以色列

"גוני קרייספי"
מרכז הנגב באר-שבע

תחנה מרכזית באר-שבע

תחנה מרכזית באר-שבע "שוארמה ג'ירוס"

על המוצרים הנמקרים בעסקים הול

אורות הפרשה

יב השבטים יב מזלות יב גבולי אלכסון

כתב האריך ל שיש שתי הנהגות בעולם, יש הנהגה בדרך "הטבע" שהוא בוגינטורה "אלקים", ויש הנהגה בדרך "צייטית" למעלה מהטבע ע"י שם "הויה", הנהגת הטבע משפיע הקב"ה ע"י יב חממות, וההנהגה הניסית משפיע הקב"ה ע"י יב גבולי אלכסון שבקדושה, ולכן עם ישראל הם יב השבטים שע"י לימוד התורה ומעשיהם טובים ועבדות התפילה שנכנותם ביב שער תפילה, ומישך ההנהגה של ניסים ונפלאות מי' ב גבולי אלכסון, וויסוף הצדיק כדי לקבל את הדרגה של צדיק יסוד עולם ציור שפע הטובה והברכה ליב השבטים בעולם, החוצר לעמנו בניסיות כמי' ש במנדרש אנור יוסף אבא נתנסה וחקנוי נתנסה אני איי מותנסה בתנניה, אמר לו הקב"ה חיך שאין מנסה אותן יותר יותר ממה.

י' שנים בכלל, י' הדברות, י' מאמרות

כתב הגה"ק רבי יעקב מודכי מבילגורי ז"ע, זירצחו מן חבור' המאסר אצל יוסף הצדיק ואצל הצדיקים הוא ניסיון רוחני גדול מאוד שוגם למעלה בשמיים הם בנאסר שטונרים בפניהם את שעריו הקדושה ונעשה לפיה שעיה כמעט כאיש פשוט, שכן היה אצל אברהם אבינו ע"ה בשעת העקידה שנטלו ממנו את כל המדריכות יזרא את המקום מרוחוק, שראה את ה' שנקרא 'מקום' מרוחק כאיש פשוט וاعפוי'כ ענד בניין, וכן כל אבותינו הקדושים ישבו בנאסר, אברהם אבינו ישב בנאסר במדרש עשר שנים נאסר בכותא ובכוודה, יצחק כלוא יושב בבית, יעקב היה כלוא אצל לבן ולוי' שברח לא היה מנייחו לצאת, וכעכשו הגיעו זמנו של יוסף הצדיק להיאסר במקום טומאה' ערות הארץ' מצרים, היפך מידתו ובווד מאיו ומאחיו הקדושים, ונסגרו ממנו שעריו קדושה והוחזק להתייעג בכלא עשר שנים כגד עשרה נאמנות ועשרה הדרות, כמו שנותונה זקינו אברהם אבינו בעשר נסיבות.

י"ב שנים בכלל בנגד י"ב השבטים

כתב ה'בוכה משולשת' בתחילת הוקצב ליעס' עשר שנים בכלא ומרצונו הוסיף עוד שנתיים בה שאמרו לשור המשקם 'זכרוני והזכרוני', ויעס' לקח על עצמו לתיקן גם את י'ב השבעתיים שבתי יה, ונשאר עוד שנתיים בלבד זה י'ב שנה נגד י'ב השבעתיים נגד י'ב גבולי אלכסון, ופועל שההנגנה ביהודה ויה'ב שבטו ישראל תהיה של ניסים וופלאות למעלה מהטבע, וזה עמוק דברי חז"ל אשרי הגבר אשר יטוח בה", "זה יוס'", שהאנין ובטה בה שם הטבע זה ניסים מהקב"ה, 'ולא פונה אל רותבים', שבזודוקא אמר לשור המשקם 'זכרוני והזכרוני' כדי שיושיבו לו מן השנים עשר ב' שנים, כדי שיוכיל לתיקן כל י'ב הנדריגות העליונות שכנגד י'ב שבתי יה.

מעלת הביטחון של יוסף האדיק

כתב ח'בן לאשדי' יוסף חשש שהמשקימים יתפעל מפיקוחן חלומו ויספר
ויהללו אותו אצל פרעה, ויצמח לו מה שיזוציאו נבית האסורים, ומזה
פוד שיתגנב ללביו איה שנין שחכמו היא שענודה לו ויהלש בORITY
הביטחון, על כן אמר יוסף בדוקא לשור המשקימים 'זכרתי והזכירני', כי
ידע את רשותו וככיפות טובתו שייעשה כל צדקי שביעולם לשכוו, כמו'ש
בחדש בפיירוש רשי' והמתנות כהונה שם, שהוו קשור קשרים כדי לשכוו
את יוסף, فهو הביאו במודרש על הפסוק 'אשר הגבר אשר שם לה' מבטוחו,
זה יוסף', זילא פנה לרabbim ושת' מב' זה שר הנשקים', שיוסף בדוקא
אמר לשור המשקימים 'זכרתי והזכירני' כדי שישכחו שרצה לבתו אך ווק
בר' שיזוציאו לחופשי. ואנו קראו הכל גודל מעלה הביטחון בה'.

פרעה חלם את החלומות במצרים שנותיים

כתב במדרש הגדול פרעה במשך שניםיים היה חולם בכל לילה כל משך הזמן מאי שיצא שור הנשקרים מבית האסורים את אותן חלומות ובבוקר היו נשקרים נמנעו, והנה בבוקר זה שיצא יוסף מבית האסורים זכר פרעה לראשונה את החלום על בוריין, מבאר הצדיק מרעננה ז"ע שلن נאמר יפרעה חולם לשון הווה, והרי מדבר כבר בבוקר והוא צריך לו מור חלום לשון עבר, אלא שניםיים חלם אותן חלומות ונשקרים נמנעו ועתה זכר אה פרטיו החלים.

יוסף ראה את חלומות פרעה בקשר לשנתיהם

כתב בספר **ליקוטי תורה** יוסף הצדיק בחינת צדיק יסוד עולם צינור של כל השפע ובמשך שניםים חלם אותו חלום של פרעה והראו בנבואה מן השמים כל העניין עוד קודם פרעה, נבאר רבי יצחק הכהן הוברטון וצ"ל שעל כן נאמר בתורה כל סיפור החלום כפול, כמו"ש במודרש תנחותמא פרעה בדק האם יוסף כמו כל החורטומים ששיקרו לו, או שמדובר אמת וסיפור לו את החלום בשינויים, יוסף היה מתקין אותו ואומר לא לך ראיית אלא כן.

פתרון החלומות התגללה ליוסף בנבואה

כתב ה'ברכה מושלשת' חרטומי מצרים היו מדברים עצם בנסיבות טומאה שהיו מודיעין להם מה ששמעו מאחורי הרגוד כבלעם שטינמא עצמו באתנו, וזה שאנור פרעה לישוף שמעתי עלייך" לאמר", כדאיתא במסכת סנהדרין "לאמר" זה גילי עריות, היינו פתרון החלומות בא לך מכוחות הטומאה, ותשמע' מאחורי הרגוד 'חלום תפתו ואיתו' והשיבו יוסף "לאמר בludeי", חילתה אין לי עסק עם טומאה וגilio ערויות. אלא מצד הקדושה "אלוקים" יענה את שלום פרעה.

פנינים לחג החנוכה

עיקר גמור החתימה של ימי הדין

“יהי כנסלש חדשים יוגד ליהודה לאמר זונת תנור” וגוי (באשיות לה, כד-כ). הנה איתא בכתבי האר”י ז”ל, שיעיר סוף זמן גמור החתימה היא בחנוכה. אם כן נוכל לומר שהזה מרומו בפסוקים אלו, על דרך זה, וכי כנסלש חדשים, הינו נוראש השנה עד חנוכה, שאז עיקר גמור החתימה. (ההיק מהים, בת עין פשוט וסביר).

קירוב לבבות

הנס והישועה בחנוכה ונעשה ע”י הכהנים, מدت הכהן בקרב בני ישראל להקב”ה כדאיתא באחרון (פס’ אבות פ”א) אהוב את הבריתות ומקרבן לתורה, ולפי שענודה מלכותין הרשות להשכיח תורה ומצוות מבני ישראל. לכן הכהן הגדול מסר את נפשו ועלתה בידו. והתקין עוד הכהן לדורות הבאים חנוכה שהימים מסטייעים לדורות בני ישראל לשמשים. (שפת אמרת בראשית חנוכה מורי).

חשיבות לימוד התורה בימים אלו

זה לשון **השליח** הקדוש (פסכת תפיד פרק דז’ חיים תוחמת מוסר אות א): תוכחת מוסר לחנוכה, יחושוב שיעקרו נתkan להלל ולהזרות להשם יתברך, על כי היוונים חשבו לבטול תורה ומצוות, אם כן **חמים הקדושים אלה** ראויים ביותר להתחמדת תורה משאר הימים, כי תלמידות תורה נגדי כלם. ובעוונותו רבו הרביטים רוב העולם ונוהגים בהם ביטול תורה והולכים אחר הベル. ומה שרבותינו הקדמוניים פסקו ישיבה ביוםיהם הם, עשוי בשביל הנערים שייחזו ייחזו על תלמידות מה שלמו שיאיה שגור בפיהם, על כן השונע ישמעו יתעורר ביוםיהם הם בגין שאות בתורה ובמצוות.

זכה ל תורה

האדמו”ד מגור הגה”ק בעל חידושי הרים זצ”ל (עליה, ענייני חנוכה) כתוב: “זונה שלמדו בגמורה בשבת (וחמץ מפסיק כי נר מצוה ותורה או רדריגל בור הויין לה בנים תלמידי חכמים, אין הכוונה רק על בנים, אלא גם על בנים, ובוחאי שוגם על המדליך עצמו פועל נר חנוכה שייזכה לתורה.”

לימוד תורה אחר הדלקת

האדמו”ד מגור הגה”ק בעל חידושי הרים זצ”ל, אמר שלאחר הדלקת הנרות צריכים ללימוד תורה “כי נר מצוה ותורה או” (משל ומכ), ובודאי שהמצווה מאיירה את אוור התורה, ובפרט שהיא (דלקת נר) מצווה המאיירה, ואיתא שפועלות לתורה. ואמר שהמגיד הקדוש מקווינץ שאל פעם לאיש אחד אם הוא מנסה ללמד אחריו התפילה את ההלכות שלא הבין קודם התפילה, אחר שביקש מהשם יתברך אתה חונן לאדם דעת, ואמר המגיד היל’ שם האדם בעצמו לא יאמין בתפילתו, אך יכולת התפילה פועל. (שפת אמרת חנוכה ליקוטי יהודיה עט’ טז).

זרירות בכבוד בתיה הכנסת

בימים הללו ראוי ליתן לב לתוך כל הדברים הגורמים לשכינה שתסתולק בישראל, שזה יהיה כוונת היוצרים. והנה, בעזה”ר בעת הגלות אפס מקום להשרות השכינה, כי חורב בית מקדשנו, והקב”ה ברחמיו השאיר לנו שאירית, וככתוב (יחזקאל א, טז): “וואיה להם למקדש מעט” אלו בתי נסיות (סגילה זו כת עז), ושם השכינה שורה. ואלו המדברים בבית הכנסת, אין לך מورد במלכו של עולם בהיכלו ולפנוי גدول מזה. וזה מטעמא אויר הקדוש, דוגמת היונים שטימאו המחה, כי זה מעמיד צלם בחיכל, כי בכל עבירה נעשית קליפה ורוח הטומאה, ובעה”ר נתפרק הדבר מאד. (דורשי הצליח דוש לעז חנוכה אות ד).

מלתא בטעמא – סביבון

כתב בספר בני יששכר (פאמור ב אות סה בהפה): מנהג אבותינו תורה הוא אשר הנמנגה בין ימי חנוכה משוחקין הנערם בחתיכת עץ מרובעת ועליו בד' קצוותיו חקוקים אותיות: ג’, ש’, נ’, ח’, והענין, דהנה ג’, ש’, נ’, ח’, מרמז לד’ כחוות שיש באדם, והן: כי גופני, כי נשפי, כי שכלי, וכי עליון הכלול נלים, והם ר”ת: גשונ”ה (גופי שלג השמי המל). והנה ד’ מלכוויות: רומי, בבל, יון ומודי, מנגדים לארבע כחוות אלו, וביטול אלו יהיה ע”י משיח שהוא בימי גשונ”ה, זה בא להורות גלגול אותו עץ שחוקקן עליה אותיות גשונ”ה בפעם, אותן אחת לכל רוח. וכן ע”ש. וע”י בספר מנהג ישראל תורה (ס”י חוץ אותן).

עם נסף, מושום שיכשגוו ”לשכחים תורתך” היו נאספים ללימוד ולשון בעל – פה, וכי לא יהיה ”היזק ראה” היו משוחקין בסביבון. (עפ”י ספר עבדה עבדת צב’).

עם נסף, מושום שנחנוכה לא עשו תשובה ולא הייתה התעוורות מלנטה רק מלמעלה – لكن משוחקים בסביבון שאוחזים אותו מלמעלה. ובפורים שガרו צום והיתה התעוורות מלנטה – لكن משוחקים בו ברעשן שאוחזים אותו מלנטה. (קובן עיי בשם הרוצח האובד בעטם המתגאים ס”י חתני).

שאל האדמו”ר מווינצט בעל חdemשך אליעזר זיע”א: הרי העיקר בחנוכה הוא פרטומי ניסא, וא”כ אףה מודיע משוחקים בסביבון ולא תולים כrho ענק ”נס גזול היה פה”. ותירץ: מכאן מוכחה שעדריף סביבון מושם פלטר בו האותיות בראשי תיבות – ובלבן שמסתווב ופועל, מאשר כrho ענק התלויה בחוזחות עיר בקייפאון. מושם דרכ’ כשנטותגבם ופעילים, יכולים לפעול למען חיזוק התורה והורות. (דמשק אליעזר קן).

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משלחנו של

מורנו המראי דאתרא הגאון הגדול רבי יהודה דרעי שליט”א

”הלכות פת גויים”

ש - מהו האיסור באכילת פת גויים ומה הטעם?
ת - אסרו חכמים לאכול פת שנאפתה ע”י גויים אפילו שככלו מרכיבי המאכל כשרים למהודרין, והוא בדוקא ”שנאפתה בבינו של הגוי לצורך עצמו“. והטעם כדי להבדילנו מן הגויים שלא תקרבו הדעות זה אל זה, ויבאו חיו לחתתן עמהם ואפילו אם הגוי שפה אין לו בנים הדין הוא שאסור דלא פלוג רבנן.

ת - כן. פת שלא נעשתה מחמת מניינן דגון אלא מקטניות ואורו הרי היא מותרת. ב. דעת מרב שיש מקומות שמקילין לקחת ”פת של נחתום גויי” דהינו פת שאפה הגוי כדי למוכרה כגון מאפייה וכדו, וזה אך ורק בתנאי שבאזור שהוא נמצא לא כלל אפשרות להשיג פת של ישראל שאז זה נחשב לשעת הדחק. אמנם דעת הרומי”א ש”בפת נחתום” אפילו שיש בקרבת מקום פת ישראלי מותר לכתילה לקחת ולאכול את הפת של נחתום הגוי, מכל מקום יש חובה לבדוק את כשרות מרכיבי הלחים שאין בו איסור.

ש - האס כשייחודי עוזר באפייה לגוי זה נחسب לפת יהודי?
ת - אם היהודי עשה אחת מגי מלאכות אל: א. או הדלקת התנור. ב. או הכנסת הבץ לתנור. ג. או השלכת קיסם לתנור. עע”פ שאת השאר עשה הגוי, זה נקרא פת יהודי ומותר.

ש - האס יש עניין להחמיר שלא לאכול בכלל זאת ”פת נחתום” של גוי?

ת - בשם הארי”זיל נאמר שסמידת חסידות לא יאכל פת גוי במשן כל השנה. אמנם דעת מרב שאף מי שנוהג להקל במשן כל ימות השנה בפת גוי, מכל מקום בעשרת ימי תשובה יש להחמיר. ובמשנה ברורה כתוב שנគן להיזהר شبשנת ויוציא לא יאכל פת של גוי מפני כבוד השבת. אמנם לחולה הזוקק לפת בלי סוכר או מלח וכדו’ בדבר זה מצוי רק אצל הגוי מותר.

ש - עד כמה צריך לטרוח ולהתאמץ למצוא פת ישראל?
ת - הנזהר מפת גויים והוא נמצא בדרך אם יכול להציג פת ישראל עד נסיעה של 72 דקות עד שיגיע לפת ישראל, והוא דווקא שהפת ישראל נמצאת בכיוון נסיעתו. אולם אם יכול להציג רק כשייחזור ויסע הפוך מדרך נסיעתו לכיוון אחורי במצב כזה אינו צריך להמתין ולהזהר לאחריו אלא אם כן יכול להציג את הפת ישראלי בנסיעה זו של לאחריו עד מרחק של 18 דקות.

ש - מה דין לחם מהמאפיות שבימיינו?
ת - כל סוג המאפה שנמכרים ביום במאפיות שאין עליהם השגחה יש חששות נוספת בלבד החחש של אפיית גוי, כגון החששrama מערבים במאפה או מורהים על התאים של התנור שומן מן החיים הרוי נמצוא שהלחם בשרי. וכן יש מהם שמערבים חיים טהורים הרוי נמצוא שהלחם בשרי. וכן יש לחוש לכשרות חלב וכדו’ בלחם כדי להסבירו טعمו. וכן יש לחוש לתולעים השמריים שיש כאה שמכילים איסור. וכן יש לחוש לתולעים בכך שאותו מנופה כבדעי. וכן חשש מכך שלא קויימו בו מצות התלויות בארץ. אי לכך בימיינו אין לקנות לחם מסוים פלטר ומאפייה שאין בה השגחה מוסמכת, הבודקים ומשגיחים על מרכיבי הלחים וכשרותם.

אגרת לחג החנוכה

מאת כב' המרא דאטרא
הగאון רבי יהודה דרלי שליט"א
הרבי הראשי וראב"ד בא"ר שבע

אה יקר!

בימים של ליקוי מאורות הפוקדים את עמו - באסונות קשים ומריים, עולה לפניו שלחבת המכבים הנוטעת בנו תקופה כי נר ישראל לא ידע ולא יוכל לעולם.

בימים בהם אנו מפרסים את גודל חנס שעשה הקב"ה עם אבותינו, כאשר מסר ניבורים בידי חלשים וربים בידי מעצים ורשעים בידי צדיקים, צדיקים אנו להתחזק באמונה ובטהון - שכן עשה הש"ת עמו ניסים ונפלאות בזמן זהה. בימים בהם אנו מצינים את גבורת מתתיהו בן יוחנן ובנו, נזכר לנו של קדושי ישראל וביצור המכבים את לפיד שמירת השבת ונשמעו לקול זעקו של מתתיהו בן יוחנן "מי לה אליל", נזכר לנו כי קריאה זו צריכה לחודש בקרבו גם היום. שכן לצערינו מלחמת המכבים מול היונים והמטויניות למשיח אשר בקשׂו לעקע את יסודות היהדות כדוגמת "השבת", נeschact עד הימס! השבת נרמסת בראש כל חוזות מבלי פוצה פה ומפצצן, קניינים ובתי כל-בו פותחים את שעריהם ומאלצים אותו עוכדיהם להחל את יום מנוחתם. הבה ונתקדם ככלנו ונלכה - כי היא מקור הברכה!

בימים בהם אנו מדליקים נר החנוכה, נזכר טליתו "כי נר מצוה ותורה אור". ב"ה זכינו וכעירנוrek בוקעים אורות רביט של תורה, אין שכינה שלא דילך בה אורה של תורה בכל יום ויום. בבתי הכנסת רבים, ניתן לשמו את הלב בזיהה של תורה באמצעות שיעורים קבועים המתקיימים בהם מדי יום ו מדי שבת בשבעתנו. בהזמנות זו, הנסי שוב פונה בקריאה נרגשת לכל אותי ורעני ותשבבי העיר, אנחנו טעמו וראנו כי טוב ה', באו להזות בוגרים ה' ולבקר בהיכלו באחד מבתי הכנסת הקדושים לבתיכם. עשו לכם מנהג קבוע - לקבוע עתים לתורה בכל יום. העטרפו לאלפי החברים הנהנים מזיו השכינה בכל יום, שמעו ותוו נפשכם!

בימים בהם אנו מפרסים את נס החנוכה, מוטלת חובה קדושה עליו לפרסום עשי מצוה, הלא מה רבני השכונות, ראש מוסדות התורת, רבינו ונבאי בית הכנסת, ובכללם עשרות אברכים מבית מדרשינו "kol yehuda"-המחכים את הרבנים ומפיצים אורה של תורה בכל ימות השנה - בכל רחבי העיר, במסירות נפש עילאית.

בימים בהם אנו מעליין בקדש - בהדלקת נרות החנוכה, נשאף תמיד לעלות מעלה במעלות התורה והמצוות. נזכר את דבריו ובוינו בעלי המוסר "אם אין עולה מעלה מעלה - על כורחך אתה יודט מטה מטה".

בימים בהם אנו מצוים להדר בהדלקת הנרות עפ"י דברי התלמוד "למהדרין מן מהדרין", נשתדל לנו להיות מן מהדרין בכל המצוות. ובפרט בענייני כשרות, שיש לנகוט בתפקיד משנה זהירות. ב"ה זכינו שבערינו מתקיימת מערכת כשרות "למהדרין", המקיפה בכל היזורי הנסיבות האפשריות. ניתן חיות למצוא במקל עסקים ובאים ומגוננים, אשר העטרפו למגע מחייב תעודות כשרות "למהדרין". גם באולמות הזרים ברחבי העיר, ניתן להזמין שירות מיוחד של "כשרות למהדרין".

אה יקר, זכינו! מפתח הנסיבות נמצא בידך, ככל שיגודל הביקוש לכשרות "למהדרין".

כך לא ירחק תיים וכל מערכת הנסיבות בעיר ונעה למהדרין מן מהדרין. אז אגמור בשיר מזמור - שכחה לנו לראות פירות בעמינו, ותשירה שכינה כמעשי ידינו.ומי שעשה ניסים לאבותינו בימים ההם, עשה עמו ניסים ונפלאות בזמנ הזה, אמן.

ברכת ח' אורות שמה
קידכם בלב ונפש
עה יהודה דרלי ס"ט
ה' ג'ז' 3 ג'ז'
חו"פ עיה"ק בא"ר שבע יע"א

לרפואה
ר' יוסף שלמה בר עלייה
ורחל בת סמי

"זאת חנוכה יום האחרון על חנוכה"

יום השmini של חנוכה "זאת חנוכה" כתוב בליקוטי מהרי"ל: "יום השmini של חנוכה הוא גמר החתימה של יום הכהפורים". וכן כתוב רבינו ישראל בעש"ט זיע"א: "ביום הכהפורים הוא גמר ה'חותם' ובזאת חנוכה הוא גמר חותם". הוסיף על כן הרה"ק צבי אלימלך מדינוב זיע"א: "מראש חודש אלול עד זאת חנוכה מאיורה ברקיע כגון דמות של פישת כף יד הפושאה לקבל תשובה של ישראל". ונתן רמז זה שנאמר "בזאת יכופר עוזן יעקב" הינו דבזאת חנוכה הוא גמר כפרת עוזן יעקב שכך נאמר "תשב אנוש עד דב"א" גימטריאו כ"ה הינו עד חנוכה הוא זמן תשובה לכל. הסבר לכך כתוב ה"יחל אור" על הזזה"ק: "בשמוןת ימי החנוכה גמורים את ההלל והם נגד שטונה חגים - ימים טובים ממש השנה שאין גמורים או אין אמרים בהם את ההלל, ו' ימים הראשונים של חנוכה הם נגד ו' ימים של פסח שאין גמורים בהם את ההלל, ו' ימים השביעי של חנוכה נגד ראש השנה שאין אמרים בו ההלל, ולפי זה א"כ יום השmini של חנוכה "זאת חנוכה" הוא כנגד יום הכהפורים לגמור חתימה טובות.

- * "זאת חנוכה" מסוגל לפקידת עקרות. (بني יששכר)
- * ב"זאת חנוכה" קוראים פרשת עשא לבני מנשה" להוראות שביהם זה זוכים לבחינת "ענשה" שהוא אותיות "מנשה". (אהבת ישראל)
- * "זאת חנוכה" הוא גמר החתימה של יום הכהפורים ורמז זהה שטונה פעמים המילה "יום" גימטריה "חחות" זהה יום השmini של חנוכה הוא גמר החתימה. (ליקוטי מזרחיים)
- * נהגים לעשות סעודת "בזאת חנוכה" כשם שעושים סעודת לסיומה של תורה כך עושים סעודת לסיומה של מצוה. (אליה ורבה)

אני מברכים אתכם בברכה
תשבי בא"ר שבע היקרים

חג חנוכה שמח!

הרבי יהודה דרלי
הרבי הראשי וראש אבות בית הדין
שלמה אוחזין
מוסיד המועצה הדתית
יהושע דMRI
ממונה המועצה הדתית

ציבור שוחרי חתורה
פוחנו לסייעו הפתח של הרב אגדול חדרין הנודע מה פזק פרגולי
שלמה אוחזין
שיתקיים בעד"ה ביום ראשון א' טבת תשע"ט
בשעה 20:30 (9.12.18)
בישיבת נתיב השבטים שבע' 17 בא"ר שבע